

Simai Ödön Halotti Anyakönyvi Kivonata

Simai Ödön
vitéz.

Halotti anyakönyvi kivonat.

Halott név	A halál időpontja (év, hó, nap)	Az elhunyt kor, neme, állása	Az elhalt				Az elhunyt anyja, az anyja név, születési helye	A házaspár
			születési helye és időpontja	kor	születési helye és időpontja	születési helye és időpontja		
Simai Ödön	1929. február 29.	Simai Ede bölcsész, tanár	Magyarország Pest	1889. február 29.	Magyarország Pest	Simai Ede anyja: ... születési helye: ...	Simai Ede és ... házaspár	

Bizonyítom, hogy ez a kivonat a Budapesti VI. ker. önkormányzatának anyakönyvi hivatala által kiadott és igazolt.

Kivonat készítője: ...
Hely: Budapest, 1929. február 29.

Az 1929 februárjában elhunyt apukám, Simai Ede halotti anyakönyvi kivonata. Apám Pesten, a bölcsészkaron tanult. Nyelvész volt, magyar--német--görög--latin szakos tanár. Középiskolában kezdett tanítani, és tudomásom szerint még a Magyar Tudományos Akadémiától is felkérték, hogy hagyja el a hitét, mondván, hogy akkor jobban tudják támogatni, nagyobb esélye van arra, hogy a tudásának, szorgalmának, érdemeinek megfelelő munkát találjon. Bár apám nem volt vallásos, ?sei hitéhez, zsidóságához ragaszkodott. Nem tért ki, pedig ezzel megalapozhatta volna a jövőjét a szó szakmai és egzisztenciális értelmében egyaránt. Az egyetemen nagyon jó tanárai voltak, Beöthy Zsolt, Gyulai Pál, Simonyi Zsigmond, Négyesy László. Anyámmal Pesten ismerkedtek meg. Amikor végzett az egyetemen, és már állása is volt, összeházasodtak. El?ször csak négy gyerek volt, aztán én, teljesen véletlenül, a legkés?bbi id?ben születtem. Apámat teljesen véletlenül éppen az 1919-es kommunista rezsim [lásd: Tanácsköztársaság] alatt nevezték ki gimnáziumi tanárnak. Ez szerencsétlen egybeesése volt a dolgoknak, a kinevezésnek semmi köze nem volt az aktuális politikai rendszerhez. Apám pályája emiatt teljesen derékba tört, a Horthy-rezsim alatt se tanári állást, se egyéb, a végzettségének megfelelő állást nem sikerült kapnia. Bécsbe ment, és ott kezdett valamit dolgozni. Anyám úgy tartotta el a négy gyereket, hogy kijárt Bécsbe vonattal, és nagyon sok ruhával a testén jött vissza. Nagyon vékony volt, így sokszor öt-hat drága ruhával jött haza. Jól tudott varrni, és ügyesen eladogatta a ruhákat. Amikor meglátogatta az apámat, ennivalót vitt ki neki, és visszafelé jövet hozta haza a ruhákat. És amikor elmúltak ezek a szerencsétlen évek, az apám visszakerült, már nem tanított -- nem taníthatott --, hanem nyelvészeti tanulmányokat írt, és dolgozott, amivel megbízták. Egyébként könyvelést is vállalt, azt hiszem, dönt?en ebb?l éltünk. Az apámról nagyon kevés emlékem van, mert három és fél éves voltam, amikor meghalt. Megkapta a spanyolnáthát, és négy nap alatt meghalt szegény.